

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

22 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu și de către avocatul Trișnevschi Valentin cu inculpatul, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2021, în cauza penală în privința lui,

Alla Romeo xxxxxxxx, născut la
xxxxxxx, originar și domiciliat în or.
xxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 17.11.2015 – 20.12.2019;

Instanța de apel: 26.02.2020 – 07.04.2021;

Instanța de recurs: 03.06.2021 – 22.11.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 20 decembrie 2019, Alla Romeo a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin.(2) lit. d) Cod penal și condamnat în baza acestei Legi la pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7(șapte) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul angajării persoanelor în câmpul muncii pe un termen de 3 ani.

Alla Romeo a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin.(3) lit. b), f) Cod penal și condamnat în baza acestei Legi la pedeapsa cu închisoare pe un termen de 15(cinsprezece) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul angajării persoanelor în câmpul muncii pe un termen de 3 ani.

Conform prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilit lui Alla Romeo pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 17 (șaptesprezece) ani cu ispășirea pedepsei sub formă de închisoare în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul angajării persoanelor în câmpul muncii pe un termen de 5 ani.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx către Alla Romeo privind încasarea prejudiciului. S-a încasat din contul lui Alla

Romeo în beneficiul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX prejudiciu moral în mărime de 5000(cinci mii) lei. În rest, acțiunea civilă înaintată de XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX către Alla Romeo s-a respins ca neîntemeiată.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, aproximativ la începutul anului 2008, cet. Alla Romeo, acționând în comun acord cu persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată din motivul intervenirii decesului, urmărind scopul exploatării persoanei pentru cerșetorie, pentru a o recruta în acest scop, prin înșelăciune sub pretextul, că în țara de destinație cet. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX va îngriji de copii lor comuni XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXși XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și va efectua lucrări casnice, i-au transportat pe cet. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și copiii săi minori în XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.

Aflându-se pe teritoriul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, Alla Romeo, acționând împreună și de comun acord cu persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată din motivul intervenirii decesului, abuzând de poziția de vulnerabilitate a victimei XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, care se manifesta prin faptul că i-au fost sechestrate documentele de persoanele menționate, se afla pe teritoriul unui stat străin în lipsa unor surse de existență, în lipsa actelor de identitate și având la îngrijire doi XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, recrutând-o pentru exploatare în cerșetorie, au impus-o pe victimă să cerșească împreună cu XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX în regiunea XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, or. XXXXXXXXXXXX din reg. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.

Concomitent, cet. Alla Romeo, acționând împreună și de comun acord cu persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată din motivul intervenirii decesului, pentru a manipula cu victima XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, în timpul cât ea cerșea pe teritoriul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, tot timpul se aflau cu minorul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXși evitau să-l lase cu XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Bani obținuți de către cet. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX în rezultatul cerșitului erau sechestrați în fiecare seară de către Alla Romeo.

Deși periodic, la fiecare 3 luni, victima părăsea teritoriul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ea se afla sub controlul lui Alla Romeo, care, urmărind atingerea scopului infracțional, o amenința pe cet. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX cu aplicarea violenței, aplica față de ea violența nepericuloasă pentru sănătate și viață, îi confisca actul de identitate, o amenința cu lipsirea de drepturile părintești asupra copiilor.

Astfel, victima XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a fost exploatată prin cerșetorie de către Alla Romeo, care a acționat împreună și de comun acord cu persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată din motivul intervenirii decesului, pînă la sfârșitul verii anului 2009, cînd XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a revenit în Republica Moldova împreună cu XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXși XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.

Ulterior, la sfârșitul verii anului 2009, persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată din motivul intervenirii decesului, acționând de

comun acord cu Alla Romeo, urmărind scopul exploatării persoanei prin cerșetorie, prin înșelăciune, sub pretextul reîntregirii familiei, a convins-o pe XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX să se deplaseze împreună cu XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXși XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, la Alla Romeo, care se afla pe teritoriul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.

Apoi, persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată din motivul intervenirii decesului a transportat-o pe XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX împreună cu XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXși XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX în XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, unde au fost preluați și cazați de către Alla Romeo într-un apartament neidentificat din localitatea XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.

Aflându-se pe teritoriul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, Alla Romeo i-a sechestrat actul de identitate a victimei XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și abuzând de poziția ei de vulnerabilitate, care se manifesta prin faptul, că se afla pe teritoriul unui stat străin în lipsa unor surse de existență, având la îngrijire doi XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, fiind amenințată cu aplicarea violenței și fiind aplicată violența fizică nepericuloasă pentru sănătate și viață, a impus-o pe victimă să cerșească, împreună cu copilul minor XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX în orașele XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, precum și în metroul din or. Moscova, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.

La fel, Alla Romeo, acționând împreună și de comun acord cu persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată din motivul intervenirii decesului, pentru a manipula cu victima XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, în timpul cât ea cerșea pe teritoriul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, se aflau în apartamentul închiriat, neidentificat de pe teritoriul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, cu copilul minor XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Banii obținuți de către XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX în rezultatul cerșitului erau sechestrați în fiecare seară de către Alla Romeo.

În așa mod, victima XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a fost exploatată prin cerșetorie aproximativ o lună de zile, când a revenit în Republica Moldova împreună cu XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, cu Alla Romeo și persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată din motivul intervenirii decesului.

Ulterior, la 09.09.2009, Alla Romeo, care avea intenția de a exploata în continuare victima XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX prin cerșetorie, pentru a-i crea victimei o legendă în vederea impunerii ei la cerșit și pentru a nu fi reținută de organele de drept ale XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, aflându-se în or. Fălești, a solicitat medicului narcolog XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX de la XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX să-i elibereze pe numele fiului XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXo trimitere-extras de tip formular xxxxxxxx, în limba rusă, prin care să ateste starea gravă a sănătății copilului, necesitatea efectuării investigațiilor medicale și a tratamentului în xxxxxxxx, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.

În aceeași perioadă de timp, persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată din motivul intervenirii decesului, activând în calitate de medic narcolog, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu Alla Romeo, i-a eliberat ultimului un trimitere-extras de tip formular xxxxxxxx, în limba rusă, în

care a înscris că XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXsuferă de encefalopatie prenatală, cu retard în dezvoltarea vorbirii, convulsii, deși cunoștea cu certitudine că în realitate copilul nu suferea afecțiunile cu care l-a diagnosticat.

Apoi, în aceeași perioadă de timp, Alla Romeo a preluat de la medicul narcolog XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX trimiterea-extras de tip formular xxxxxxxx și a aplicat pe actul medical fals fotografia fiului XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Ulterior, medicul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, acționând prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu Alla Romeo, a aplicat ștampila sa, pe care o utiliza în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, în vederea confirmării autenticității documentului.

În continuare, Alla Romeo a laminat trimiterea-extras de tip formular 027e eliberată pe numele fiului său, în scopul impunerii utilizării acestuia la cerșit de către XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.

În continuare, tot în luna septembrie 2009, Alla Romeo, în scopul exploatării prin cerșit a victimei XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, acționând împreună și de comun acord cu persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată din motivul intervenirii decesului, prin înșelăciune, sub pretextul plecării la muncă, au transportat-o pe XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX împreună cu XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXși XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX în XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, unde, abuzând de poziția ei de vulnerabilitate determinată de aflarea într-o țară străină, fără surse de existență și având la îngrijire doi XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, sechestrându-i actul de identitate, amenințând-o cu aplicarea violenței și aplicând violența fizică nepericuloasă pentru sănătate și viață, a impus-o să cerșească în diferite localități din XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX cu utilizarea trimiterii extras de tip formular xxxxxxxx, eliberat pe numele fiului XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, pentru a trezi mila trecătorilor.

La fel, Alla Romeo, acționând timp de aproximativ două luni împreună și de comun acord cu persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată din motivul intervenirii decesului, iar ulterior de sine stătător, pentru a manipula cu victima XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, în timpul cât ea cerșea pe teritoriul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, se aflau în apartamentul închiriat, neidentificat de pe teritoriul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, cu XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXși XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Banii obținuți de către cet. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX în rezultatul cerșitului erau luați în fiecare seară de către Alla Romeo.

În așa mod, Alla Romeo a exploatat-o prin cerșetorie pe XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX pînă la începutul anului 2010, când XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a încetat să se ocupe cu cerșitul pe motiv că Alla Romeo a plecat într-o direcție necunoscută.

Ulterior, în vara anului 2010, Alla Romeo, întâlnind-o pe XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX pe teritoriul s. Beloe, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, continuându-și acțiunile infracționale, sechestrându-i actul de identitate, amenințând-o cu aplicarea violenței și aplicând violența fizică nepericuloasă pentru sănătate și viață, a impus-o să cerșească cu utilizarea unei copii de pe

trimiterea-extras de tip formular xxxxxxxxxx, eliberat pe numele fiului xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, pentru a trezi mila trecătorilor.

Tot, Alla Romeo, în aceeași perioadă de timp, urmărind realizarea scopului propus a obligat-o pe xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx să transfere lunar suma de 400 dolari SUA pe numele xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, care se afla pe teritoriul Republicii Moldova.

În așa mod, Alla Romeo a exploatat-o prin cerșetorii pe xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx pînă la începutul anului 2011, cînd xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx a încetat să se ocupe cu cerșitul pe motiv că Alla Romeo a plecat într-o direcție necunoscută.

Ulterior, la începutul anului 2012, tot Alla Romeo, întîlnind-o pe xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx în metroul xxxxxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, a continuat acțiunile sale infracționale și, cu aplicarea violenței psihice, i-a cerut victimei întoarcerea unei datorii a cărei mărime nu a fost stabilită în mod rezonabil și proveniența căreia a motivat-o prin neachitarea sumelor bănești lunare și a impus-o pe xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx să cerșească în continuare pe teritoriul xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, cu utilizarea copiei de pe trimiterea-extras de tip formular xxxxxxxx, eliberat pe numele fiului xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, pentru a trezi mila trecătorilor, depozitînd-o de actul de identitate și continuînd controlul asupra activității cet. xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, prin intermediul unui telefon mobil, precum și amenințînd-o pe ea cu faptul că n-o să-și vadă copiii, în cazul refuzului de a cerși. Banii obținuți de către xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx în rezultatul cerșitului erau luați de către Alla Romeo sau, la indicația lui Alla Romeo, de către alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală.

În așa mod, Alla Romeo a exploatat-o pentru cerșetorie pe xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx pînă la mijlocul anului 2014.

Acțiunile lui Alla Romeo au fost încadrate conform art. 165 alin. (2) lit. d) din Codul penal - trafic de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane, fără consimțămîntul acesteia, pentru cerșetorie, acțiuni săvârșite prin înșelăciune, abuz de poziție de vulnerabilitate și de mai multe persoane.

Tot cet. Alla Romeo a săvârșit xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx în următoarele circumstanțe: Aproximativ în perioada anului 2008, Alla Romeo, acționînd împreună și de comun acord cu persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată din motivul intervenirii decesului, aflîndu-se pe teritoriul xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, abuzînd de poziția de vulnerabilitate a victimei xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, care se manifesta prin faptul, că i-au fost sechestrate documentele de persoanele menționate, că se afla pe teritoriul unui stat străin avînd la îngrijire doi xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, în lipsa unor surse de existență, în lipsa actelor de identitate, recrutînd-o pentru exploatare în cerșetorie, în vederea amplificării șanselor de a trezi compătimirea trecătorilor, au impus-o pe victimă să cerșească împreună cu xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx și xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx în xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx din reg. xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx. Banii obținuți de către

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX în rezultatul cerșitului erau sechestrați în fiecare seară de către Alla Romeo.

În așa mod, în rezultatul acțiunilor infracționale ale cet. Alla Romeo și persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată din motivul intervenirii decesului, au fost exploatați prin cerșetorie minorii XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXși XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX pînă la sfârșitul verii anului 2009, cînd victima XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a revenit în Republica Moldova împreună cu XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXși XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.

Ulterior, la sfârșitul verii anului 2009, persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată din motivul intervenirii decesului, acționând de comun acord cu Alla Romeo, urmărind scopul exploatării persoanei prin cerșetorie, prin înșelăciune, sub pretextul reîntregirii familiei, a convins-o pe XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX să se deplaseze împreună cu XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXși XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX la Alla Romeo, care se afla pe teritoriul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Apoi, persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată din motivul intervenirii decesului a transportat-o pe XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX împreună cu XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXși XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX în XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, unde au fost preluați și cazați de către Alla Romeo într-un apartament neidentificat din localitatea XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.

În continuare, Alla Romeo, aflîndu-se pe teritoriul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, i-a sechestrat actul de identitate a victimei XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și abuzînd de poziția ei de vulnerabilitate, care se manifesta prin faptul, că se afla pe teritoriul unui stat străin în lipsa unor surse de existență, avînd la îngrijire doi XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, fiind amenințată cu aplicare violenței și fiind aplicată violența fizică nepericuloasă pentru sănătate și viață, în vederea amplificării șanselor de a trezi compătimirea trecătorilor, a impus-o pe victimă să cerșească, împreună cu copilul minor XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX în orașele XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, precum și în metroul din XXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Banii obținuți de către XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX în rezultatul cerșitului erau sechestrați de către Alla Romeo.

În așa mod, în rezultatul acțiunilor infracționale ale cet. Alla Romeo și persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată din motivul intervenirii decesului, minora XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a fost exploatăată prin cerșetorie aproximativ o lună de zile, cînd victima XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a revenit în Republica Moldova împreună cu XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, cu Alla Romeo și cu persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată din motivul intervenirii decesului.

Acțiunile lui Alla Romeo au fost încadrate în baza art. 206 alin. (3) lit. b), f) din Cod penal- XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, adică transportarea, primirea și adăpostirea unui copil, fără consimțământul acestuia, în scopul utilizării în practicarea cerșetoriei, acțiuni săvîrșite asupra doi copii în vîrstă de pînă la 14

ani.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Trișnevschi Valentin în numele inculpatului, prin care are a solicitat casarea integrală a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Alla Romeo să fie achitat deoarece fapta lui nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor inculpate.

3.1 În motivarea apelului, avocatul Trișnevschi Valentin în numele inculpatului a invocat că:

- fapta lui Alla Romeo nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor;

- învinuirea formulată în rechizitoriu este defectuoasă, neclară și contradictorie și este bazată totalmente pe declarațiile părții vătămate
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX;

- probele prezentate de partea acuzării: declarațiile părții vătămate
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, declarațiile martorilor Melnic Tatiana, Balțatov Mila și Balțatov Valentin sunt de asemenea declarative, contradictorii și inadmisibile;

- inculpatul Alla Romeo și partea vătămată
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX după divorț, au continuat să întrețină relații efectiv de familie, locuiau în aceeași casă foloseau aceleași bunuri, creșteau împreună
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX comuni
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, care conform învinuirii sunt și ei victime ale traficului, dar procedural nu au această calitate nu poate fi vorba de recrutarea lui
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (sau a copiilor lor comuni), de transportarea ei forțată (sau a copiilor), de adăpostire fără consimțământul ei (sau a copiilor);

- în anul 2009
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a abandonat copiii, s-a înlăturat total de la educația și întreținerea acestora, a fost decăzută prin hotărâre judecătorească de drepturile părintești, a acumulat o datorie la plata pensiei de întreținere pentru copii de mai bine de 140 000 lei. Actualmente nu este cunoscut locul aflării ei, fapt care a făcut imposibil asigurarea prezenței ei în ședința de judecată pentru audiere suplimentară;

- nici în învinuirea formulată în rechizitoriu și nici la judecarea prezentei cauze în prima instanță, partea acuzării nu a prezentat nici un element de fapt, nici un act judiciar sau alte probe concludente care ar fi confirmat faptul că, inculpatul Alla Romeo a săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) și art. 206 alin. (3) lit. b), f) Cod penal;

- instanța nu a luat în considerație faptul că, în afară de afirmațiile declarative ale lui
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, partea acuzării nu a prezentat nici o probă care ar confirma teza de învinuire că inculpatul Alla Romeo ar fi traficat soția și cei doi copii comuni ai lor;

- un careva ansamblu de probe pertinente, concludente și utile care ar confirma teza de învinuire că inculpatul, în perioada anilor 2008 - 2012 a săvârșit infracțiunile lui imputate, nu există în prezenta cauză;

- conținutul învinuirii formulate denotă caracterul formal al acesteia, învinuirea este una abstractă, acuzatorul de stat a încălcat mai multe drepturi și chiar principii generale, care au menirea să asigure dreptul la un proces

echitabil în sensul art. 6 par. 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Informațiile conținute în actul de învinuire sunt insuficiente pentru a permite calificarea faptelor inculpatului Alla Romeo conform art. 165 alin. (2) lit. d) și art. 206 alin. (3) lit. b), f) Cod penal, de care prima instanță nu a ținut cont la adoptarea sentinței;

- învinuirea adusă lui Alla Romeo nu conține confirmarea laturii obiective a acestor infracțiuni, care pot fi săvârșite doar prin acțiune și se consideră consumate din momentul obținerii controlului asupra facultății victimei de a se deplasa nestingherit, însă potrivit declarațiilor victimei XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, nici ea și nici copii nu au fost limitați de către Alla Romeo în dreptul de a se deplasa liber;

- dacă de admis ipotetic că, Alla Romeo a comis o infracțiune, instanța urma să țină cont de faptul că, infracțiunea de trafic de persoane în scopul practicării cerșetoriei (art. 165 și 206 din Codul penal), se deosebesc esențial de infracțiunea de organizare a cerșetoriei (art. 302 din Codul penal). Criteriul principal de diferențiere îl constituie existența sau absența elementului de viciere, adică constrângerea;

- partea acuzării nu a prezentat probe directe care ar confirma constrângerea părții vătămate XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX la practicarea cerșetoriei de către inculpatul Alla Romeo, care la acel moment îi era încă soț, și pe cale de consecință, nu este confirmată învinuirea adusă ultimului cât privește infracțiunea prevăzută de art. 165 Cod penal. Partea acuzării nu a prezentat nici o probă care ar indica și ar dovedi existența laturii obiective și laturii subiective a infracțiunii menționate;

- probele acumulate în cauza penală denotă doar că declarațiile lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX urmează a fi apreciate critic deoarece există multiple probe contradictorii declarațiilor acesteia;

- cu referire la infracțiunea prevăzută de art. 206 alin. (3) lit. b), f) Cod penal s-a stabilit cert în ședința de judecată că, Alla Romeo nu a aplicat în privința propriilor XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX careva forme de constrângere sau violență, nu i-a impus să cerșească. Nici partea vătămată nu a declarat acest lucru, iar martorii au indicat direct la neaplicarea de către Alla Romeo a cărorva acțiuni violente sau de constrângere asupra copiilor. XXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX nici nu au fost recunoscuți ca părți vătămate în această cauză penală și nici nu au fost audiați. Cerea de audiere a acestora în cadrul ședinței judiciare a fost respinsă de către instanța de judecată.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău, din 07 aprilie 2021, a fost admis apelul avocatului Trișnevschi Valentin în numele inculpatului Alla Romeo, casată parțial decizia în partea învinuirii pe art. 206 alin.(3) lit. b), f) Cod penal și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Alla Romeo a fost achitat de sub învinuirea adusă în baza art. 206 alin.(3) lit. b), f) Cod penal pe motivul lipsei elementelor constitutive a infracțiunii. Au

fost excluse prevederile art. 84 alin. 1) Cod penal. În rest menținute celelalte dispoziții ale sentinței.

4.1 Instanța de apel verificând circumstanțele de fapt și de drept, a ajuns la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului Alla Romeo, în comiterea faptelor incriminate prevăzute la art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, și că prima instanță a stabilit corect starea de fapt, acțiunile inculpatului Alla Romeo, just încadrându-le în dispoziția art. 165 alin. (2) lit. d) din Codul penal, conform indicilor: - *trafic de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane, fără consimțământul acesteia, pentru cerșetorie, acțiuni săvârșite prin înșelăciune, abuz de poziție de vulnerabilitate și de mai multe persoane.*

A reținut ca fiind neîntemeiate descrierile și alegațiile părții apărării la capitolul încadrării juridice a acțiunilor inculpatului prevăzute la art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, prin care invocă că partea acuzării nu a prezentat probe directe care ar confirma constrângerea părții vătămate XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX la practicarea cerșetoriei de către inculpatul Alla Romeo, care la acel moment îi era încă soț, iar declarațiile XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX date în cadrul urmăririi penale și ulterior în instanță sunt contradictorii, cât și declarațiile martorilor acuzării urmând a fi apreciate critic deoarece nu se confirmă prin alte probe în coroborare, în acest caz s-a reținut că argumentele apelantului au un caracter declarativ, fiind aduse doar critici generale învinuirii înaintate de către organul de urmărire penală. Împrejurări ce au fost constatate de către instanța de apel din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală.

În continuare, instanța de apel a considerat că prima instanță a conchis în mod justificat că totalitatea probelor cercetate demonstrează cert vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar versiunea inculpatului este considerată ca o tendință de a se apăra și eschiva de la răspunderea penală.

Și că, din probele cercetate mai sus, pe parcursul examinării cauzei penale s-a probat faptul că, anume prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, inculpatul Alla Romeo, a impus-o XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX să practice cerșitul și că venitul obținut de XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX era luat de inculpatul Alla Romeo și ulterior transferat prin intermediul instituțiilor financiare inculpatului și mamei acestuia.

Instanța de apel a mai stabilit că prima instanță la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal.

Totodată, cercetând totalitatea probelor administrate la prezenta cauză penală, a conchis că inculpatul Alla Romeo, învinuit și de comiterea infracțiunii prevăzute de art.206 alin. (3) lit. b), f) Cod penal, urmează a fi achitat pe acest capăt de acuzare pe motivul lipsei elementelor constitutive a infracțiunii, iar prima instanță a aplicat greșit prevederile art. 101 Cod de procedură penală cât și prevederile art. 390 Cod de procedură penală, ajungând la concluzia

condamnării inculpatului Alla Romeo și de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. b), f) Cod penal.

Verificând probele administrate la caz, cercetându-le prin prima prevederilor normelor precitate, din punctul de vedere al pertinentei, veridicității și coroborării lor, instanța de apel a ajuns la concluzia că probele date nu demonstrează că fapta prevăzută la art. 206 alin. (3) lit. b), f) Cod penal a fost săvârșită de inculpatul Alla Romeo.

Instanța de apel a constatat că procurorul nu și-a susținut învinuirea în sensul declarat, adică nu a acumulat și prezentat instanței careva probe verosimile, pertinente și concludente, care ar fi demonstrat indubitabil vinovăția lui Alla Romeo de comiterea infracțiunii de xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, adică - transportarea, primirea și adăpostirea unui copil, fără consimțământul acestuia, în scopul utilizării în practicarea cerșetoriei, acțiuni săvârșite asupra doi copii în vârstă de până la 14 ani.

A reținut și faptul că, în privința propriilor xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx și/sau Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, în timp ce s-au aflat în Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx și/sau Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, careva forme de constrângere și/sau violență inculpatul Alla Romeo nu a aplicat, nu i-a impus să cerșească/ceară cu stăruință de la persoane străine bani sau alte bunuri.

Instanța de apel a considerat că în cadrul ședinței de judecată nu au fost prezentate suficiente probe concludente și utile, care demonstrează pe deplin vinovăția lui Alla Romeo de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. b), f) Cod penal, învinuirea adusă poartă un caracter pripit și superficial or, dimpotrivă, din materialele dosarului rezultă că probe în sprijinul învinuirii de facto nu au fost prezentate.

A statuat că din ansamblul de probe prezentate de către acuzatorul de stat, cercetate de instanța de fond și suplimentar în instanța de apel, rezultă cert că nu se constată vinovăția lui Alla Romeo în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. b), f) Cod penal, pe motivul lipsei elementelor constitutive a infracțiunii, sentința instanței de fond fiind incorectă și neîntemeiată.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

- procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Săli Radu prin care invocând incidența *pct. 6*) a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu menținerea fără modificări a sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 20 decembrie 2019

- avocatul Trișnevschi Valentin cu inculpatul prin care invocând incidența *pct. 6), 8) și 12)* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei cu pronunțarea hotărârii de achitare a condamnatului Alla Romeo învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal din motivul lipsei faptei infracțiunii.

5.1 În susținerea recursului procurorul invocă:

- prima instanță cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele

administrare, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Alla Romeo încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal;

- corect a fost încadrată de prima instanță fapta prevăzută de art. 206 alin.(3) lit. b), f) Cod penal;

- prima instanță a analizat în cumul toate probele prezentate de către acuzare prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, făcându-le o apreciere corectă, care corespund stării de fapt stabilite de către organul de urmărire penală, fiind adevărate și corect le-a pus la baza sentinței de condamnare a inculpatului Alla Romeo, iar instanța de apel, nu a analizat în ansamblul toate probele administrate la dosar, nu a respectat în deplină măsură prevederile normelor menționate, prin ce a comis erori de drept;

- instanța de apel a pus la baza deciziei contestate conținutul declarațiilor așa cum acestea au fost expuse în sentință, însă fără a fi date citirii în ședință de judecată a instanței de apel, și fără consemnarea acestora în procesul-verbal, or, potrivit alin. (6) art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță, dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul- verbal;

- concluziile instanței de apel, la capitolul achitării inculpatului Alla Romeo, sunt greșite și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

5.2 În susținerea recursului avocatul Trișnevschi Valentin cu inculpatul invocă:

- a fost ignorat total dreptul procesual al apărătorului prevăzut la art. 322 alin. 6 din Codul de procedură penală, deoarece acțiunea procesuală-audierea părții vătămate a fost efectuată în lipsa sa și în cerere de audiere suplimentată a părții vătămate a indicat că este necesar de concretizat mai multe circumstanțe și de înlăturat contradicțiile din declarațiile părții vătămate și contradicțiile dintre aceste declarații și declarațiile martorilor. Iar plecarea părții vătămate peste hotare după sine nu este un argument serios pentru motivarea imposibilității acesteia de a se prezenta în ședința de judecată;

- nu există niciun element de fapt sau alte probe concludente care ar confirmat faptul că, inculpatul Alla Romeo a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 165 alin. 2 lit. „d” Cod penal, instanța de apel nu a luat în considerație faptul că, în afară de afirmațiile declarative ale lui xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, nu mai este nici o probă care ar confirma învinuirea că inculpatul Alla Romeo ar fi traficant-o pe soția sa;

- învinuirea este una abstractă, ceia ce înseamnă că s-au încălcat mai multe drepturi și chiar principii generale, care au menirea să asigure dreptul la un proces echitabil în sensul art. 6 par. 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale;

- acțiunile lui Alla Romeo nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor lui inculpate, adică nu conțin nici latura obiectivă a acestor

infracțiuni, care se formează din două categorii de acțiuni de sine stătătoare legate între ele (sunt enumerate în dispozițiile articolelor menționate), adică acțiunea principală și cea adiacentă și nici latura subiectivă a acestora, care se caracterizează numai prin vinovăție sub formă de intenție directă;

- învinuirea este bazată totalmente pe declarațiile părții vătămate XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, care, fiind audiată pe parcursul examinării cauzei penale în instanța de judecată, a oferit răspunsuri, contradictorii cu declarațiile martorilor XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX ș.a., care în perioada presupuselor acțiuni infracționale s-au aflat în XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și F. Rusă împreună cu inculpatul și partea vătămată.

6. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerentele:

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs. De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Așadar, din conținutul cererii de recurs declarată de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, se constă că aceasta este bazată pe temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.*

Iar din conținutul cererii de recurs declarată de către avocatul Trișnevschi Valentin cu inculpatul se constată că aceasta este bazată pe temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, faptelor săvârșite li s-au dat o încadrare juridică greșită.*

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate, hotărârea adoptată urmând să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul notează, că hotărârile pronunțate de instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

În conformitate cu art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

6.1 Cu referire la recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, Colegiul penal lărgit reține următoarele:

Din conținutul deciziei atacate cu recurs, se atestă că instanța de apel a pronunțat o hotărâre motivată în termeni vagi și cu conținut ambiguu, din al cărei descriptiv nu rezultă motivele pe care se întemeiază soluția adoptată, fără a fi cercetate amănunțit și mult aspectual probele care au conturat convingerea instanței pentru a hotărî în sensul celor indicate în dispozitiv.

Așadar, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecării instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Reieșind din sumarul recursului declarat de procuror, se constată că criticile în esență, se referă la faptul că, instanța de apel a adoptat soluția de achitare a inculpatului Alla Romeo de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3), lit. b), f) Cod penal, fără o apreciere corespunzătoare și la justa valoare a totalității probelor administrate la caz, care în opinia sa confirmă vinovăția inculpatului, în faptele imputate de către partea acuzării.

Examinând materialele cauzei penale în raport cu criticile aduse, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel, judecând apelul nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție pripită și nemotivată.

În cele din urmă, Colegiul evidențiază din partea descriptivă a deciziei că instanța de apel a operat cu formulări și concluzii formale și neargumentate, iar

prin aceasta, *inter alia*, fiind încălcată obligația instanței de motivare a hotărârii judecătorești, care face parte din setul garanțiilor subsecvente procesului echitabil, fapt prin care s-a admis eroarea de drept prescrisă de pct. 6) din art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Pentru a statua asupra acestei concluzii, Colegiul penal lărgit evidențiază într-un prim aspect faptul, că principala problemă adusă în discuție pe orice cauză penală se referă la vinovăția sau nevinovăția persoanei deferite judecății, în raport cu faptele infracționale imputate acesteia prin rechizitoriu.

Prin urmare, atunci când unei persoane i se impută săvârșirea unei fapte penale și i se aduce o acuzație în acest sens, aceasta trebuie să fie bazată pe probe pertinente, veridice și concludente, care ar dovedi, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost comisă anume de inculpat.

Pentru a conchide asupra celor expuse, probatoriul administrat în cauză urmează a fi apreciat după intima convingere a judecătorului, care trebuie să se bazeze pe prevederile legii procesual-penale și pe analiza coroborată a tuturor probelor sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Efectuând o analiză textuală a părții motivate a deciziei instanței de apel se deduce, că aceasta nu cuprinde relevarea considerentelor ce ar fi clare și întemeiate legal asupra concluziilor formate în rezultatul verificării sentinței contestate de apelant, în raport cu motivele invocate și circumstanțele reale ale acestei cauze.

Deci, în speță, este necesar ca în mod judicios, cu o argumentare temeinică și suficientă, să fie rezolvate problemele de drept apărute în cadrul judecării, cu excluderea contradicțiilor și incertitudinilor existente, având în vedere că, lipsa unei motivări corespunzătoare dintr-o hotărâre judecătorească afectează grav echitatea acestei proceduri.

Astfel, verificând asupra principiului respectării normelor de drept procesual menționate, Colegiul constată că, potrivit rechizitoriului inculpatul Alla Romeo a fost învinuit de către organul de urmărire penală de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. b), f) Cod penal, *transportarea, primirea și adăpostirea unui copil, fără consimțământul acestuia, în scopul utilizării în practicarea cerșetoriei, acțiuni săvârșite asupra doi copii în vârstă de pînă la 14 ani, în următoarele circumstanțe: „Aproximativ în perioada anului 2008, Alla Romeo, acționând împreună și de comun acord cu persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată din motivul intervenirii decesului, aflîndu-se pe teritoriul* *Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, abuzînd de poziția de vulnerabilitate a victimei* *Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, care se manifesta prin faptul, că i-au fost sechestrat documentele de persoanele menționate, că se afla pe teritoriul unui stat străin avînd la îngrijire doi xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, în lipsa unor surse de existență, în lipsa actelor de identitate, recrutînd-o pentru exploatare în cerșetorie, în vederea amplificării șanselor de a trezi compătimirea trecătorilor, au impus-o pe victimă să cerșească împreună cu xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx* *Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx și* *Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx* *în xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx din reg.*

Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx. Banii obținuți de către Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx în rezultatul cerșitului erau sechestrați în fiecare seară de către Alla Romeo.

În așa mod, în rezultatul acțiunilor infracționale ale cet. Alla Romeo și persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată din motivul intervenirii decesului, au fost exploatați prin cerșetorie minorii Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxși Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx pînă la sfârșitul verii anului 2009, cînd victima Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx a revenit în Republica Moldova împreună cu xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxși Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx.

Ulterior, la sfârșitul verii anului 2009, persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată din motivul intervenirii decesului, acționând de comun acord cu Alla Romeo, urmărind scopul exploatării persoanei prin cerșetorie, prin înșelăciune, sub pretextul reîntregirii familiei, a convins-o pe Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx să se deplaseze împreună cu xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxși Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx la Alla Romeo, care se afla pe teritoriul Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx. Apoi, persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată din motivul intervenirii decesului a transportat-o pe Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx împreună cu xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxși Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx în Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, unde au fost preluați și cazați de către Alla Romeo într-un apartament neidentificat din localitatea xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx.

În continuare, Alla Romeo, aflîndu-se pe teritoriul Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, i-a sechestrat actul de identitate a victimei Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx și abuzînd de poziția ei de vulnerabilitate, care se manifesta prin faptul, că se afla pe teritoriul unui stat străin în lipsa unor surse de existență, avînd la îngrijire doi xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, fiind amenințată cu aplicare violenței și fiind aplicată violența fizică nepericuloasă pentru sănătate și viață, în vederea amplificării șanselor de a trezi compătimirea trecătorilor, a impus-o pe victimă să cerșească, împreună cu copilul minor Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx în orașele Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, precum și în metroul din or. Moscova, Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx. Banii obținuți de către Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx în rezultatul cerșitului erau sechestrați de către Alla Romeo.

În așa mod, în rezultatul acțiunilor infracționale ale cet. Alla Romeo și persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată din motivul intervenirii decesului, minora Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx a fost exploatăată prin cerșetorie aproximativ o lună de zile, cînd victima Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx a revenit în Republica Moldova împreună cu xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, cu Alla Romeo și cu persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată din motivul intervenirii decesului", însă instanța de apel a adoptat o decizie, prin care Alla Romeo a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. b), f) Cod penal, din motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii.

Așadar, analizînd decizia atacată, Colegiul penal lărgit concluzionează că instanța de apel, casînd hotărîrea primei instanțe de condamnare a lui Alla Romeo, și pronunțînd o decizie de achitare a acestuia de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. b), f) Cod penal, din motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii - nu a supus

unei analize obiective cumulul de probe administrate, nu le-a dat o apreciere corespunzătoare prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, concluzionând prin deducție lipsită de o analiză amplă că, *“din ansamblul de probe prezentate de către acuzatorul de stat, cercetate de instanța de fond și suplimentar în instanța de apel, rezultă cert că nu se constată vinovăția lui Alla Romeo în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. b), f) Cod penal, pe motivul lipsei elementelor constitutive a infracțiunii, sentința instanței de fond fiind incorectă și neîntemeiată”*.

Mai mult, în decizia contestată (f.d. 46-51, vol. VI), instanța de apel doar a făcut mențiunea că *„Partea acuzării nu a prezentat instanței de judecată nici o probă care ar dovedi vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx...”*, fără a oferi propria apreciere a probelor așa cum o cer prevederile art. 101 alin.(1) Cod de procedură penală și prevederile art. 414 alin. (2) și (6) Cod de procedură penală, potrivit cărora instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul verbal.

Or, instanța de apel doar după aprecierea probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora (art. 394 alin. (1) pct. 2 Cod de procedură penală) și anume: declarațiilor părții vătămate, declarațiile martorilor audiați în ședința primei instanțe și verificate de apel, declarațiile inculpatului, urma să constate lipsa sau prezența în acțiunile inculpatului Alla Romeo a elementelor infracțiunii imputate. Însă contrar acestor stricte prevederi legale instanța de apel nu a apreciat fiecare probă în parte, ulterior pe toate în cumul și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității lor, expunând temeiul respectiv și argumentând clar concluziile în decizia adoptată.

În consecință, se atestă că instanța de apel a adoptat o decizie de achitare a inculpatului Alla Romeo de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3), lit. b), f) Cod penal, printr-o motivare superficială și contradictorie.

Or, din lucrările dosarului Colegiul reține că, pentru a se expune în sensul adoptării unei decizii de achitare instanța de apel doar a preluat în text aspectele doctrinare cu privire la elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de ființe umane și cel de copii, și a lăsat fără apreciere aplicabilitatea aspectului teoretic nemijlocit speței examinate.

Implicit se notează că făcând referire la varietățile de realizare a laturii obiective a infracțiunii de trafic de ființe umane, respectiv xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, și indicând aspectele teoretice a realizării lor, instanța de apel omite să analizeze prezența sau lipsa acestora nemijlocit în faptele penale care sunt impute inculpatului.

Colegiul penal lărgit notează că, pentru achitarea inculpatului de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3), lit. b), f) Cod penal nu este suficientă existența unor probabilități cu privire la nevinovăția acestuia, dar este necesar ca probele administrate să creeze convingerea despre nevinovăția inculpatului.

Respectiv, instanța de recurs ordinar apreciază critic poziția instanței de apel în situația în care își bazează concluzia de nevinovăție a inculpatului numai pe declarațiile și versiunea inculpatului care în opinia instanței de apel nu a fost combătută de partea acuzării prin probele aduse de în sprijinul acuzării, fără a le corobora în ele.

Din analiza declarațiilor date de partea vătămată, de martorii audiați și inculpat se relevă prezența unor contradicții esențiale, înlăturarea cărora poate scoate la iveală aspecte importante pentru stabilirea adevărului.

În contextul dat, Colegiul observă lipsa atât a aprecierii cât și lipsa poziției instanței de apel referitor la acceptarea unor probe și respingerea altor, astfel că la judecarea apelului instanța își bazează concluzia de achitare a inculpatului pe concluzii nemotivate și declarații care nu relevă aspecte importante pentru stabilirea adevărului la caz.

Mai mult, Colegiul penal lărgit mai specifică, că pentru corectitudinea judecării prezentei cauze este important de a analiza minuțios toate probele acumulate în dosar, întrucât aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, iar justa apreciere contribuie la elucidarea adevărului și la echitatea procedurii desfășurate pentru toate părțile la proces.

Pe când în decizia instanței de apel lipsește analiza și aprecierea probelor.

În atare circumstanțe, se relevă că au fost încălcate prevederile art. 394 alin.(3) Cod de procedură penală, care stipulează expres că, partea descriptivă a hotărârii de achitare trebuie să cuprindă: 1) indicarea învinuirii pe baza căreia cauza în privința învinuitului a fost trimisă în judecată; 2) descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării.

În consecință, procedându-se în asemenea mod, instanța de apel a admis încălcarea art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene, potrivit căruia - „... orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, (...) a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa”.

În particular, instanța de apel nu a respins argumentat probele prezentate de către acuzare în susținerea acuzării și nu a formulat o motivare corespunzătoare vizavi de chestiunile care au importanță decisivă în cauză, prin ce a admis eroarea de drept prescrisă de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

6.2 Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Trișnevschi Valentin cu inculpatul, Colegiul a constatat următoarele.

Reieșind din analiza argumentelor recursului declarat, se constată că autorii fac o evaluare proprie a materialului probator, însă coroborate cu lucrările dosarului instanța de recurs, instanța de recurs constată că deși, instanța de apel fiind investită să constate circumstanțe de fapt, și ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urma să expună în hotărârea adoptată la situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze

concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăție sau nevinovăție, încadrarea juridică a faptei săvârșite sau temeiul achitării, prevăzut de normele procesual penale însă aceasta nu a ținut seama în deplină măsură de prevederile art.27, 99-101 Cod de procedură penală, nu a cercetat sub toate aspectele probele administrate, nu le-a verificat minuțios, nu le-a dat o apreciere proprie, care coroborate în ansamblu, au confirmat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Astfel, prin ignorarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, nu a dat o nouă apreciere probelor și a menținut sentința de condamnare în capătul de acuzare privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, întemeindu-și soluția pe probele examinate de prima instanță, fără a le cerceta în ședința de judecată.

Or, în partea descriptivă a deciziei se indică că instanța de apel a verificat probele administrate în primă instanță și se reiterează conținutul acestora (f.d. pct. 12, din decizia atacată, f.d.14-37, vol. VI), prin citire însă potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată se constată în ședința instanței de apel, cercetarea nemijlocită a probelor nu avut loc.

Conform art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Față de cele ce preced, Colegiul penal lărgit reiterează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat și vizavi de problemele ce le ridică aceștia.

În acest context, instanța de apel a acceptat concluziile acuzării cu privire la vinovăția inculpatului, punând la baza hotărârii de menținere a condamnării lui Alla Romeo în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, probe ce nu au constituit obiectul cercetării judecătorești în ședința instanței de apel cu respectarea principiului nemijlocirii, oralității și contradictorialității, astfel aducând atingere dreptului inculpatului la un proces echitabil (hotărârea CtEDO Popovici versus Republica Moldova din 27.11.2007).

Mai mult, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel în decizia sa și-a motivat concluzia cu privire la menținerea sentinței de condamnare în capătul de acuzare a lui Alla Romeo privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, prin enumerarea probelor administrate în prima instanță și a descris conținutul acestora (f.d. pct. 12, din decizia atacată, f.d.14-37, vol. VI), fără a face o analiză multilaterală și coerentă a tuturor probelor, fără a le da o apreciere în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al

coroborării lor, în speță lipsind careva concluzii în acest sens ale instanței de apel.

Colegiul penal lărgit, cu titlu de mențiune, statuează că potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85). De asemenea, în hotărârea CtEDO în cauza Helle împotriva Finlandei, 19 decembrie 1997, pct. 60, se reține că noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, statuează că potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85). De asemenea, în hotărârea CtEDO în cauza Helle împotriva Finlandei, 19 decembrie 1997, pct. 60, se reține că noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Colegiul notează, că pentru a respecta aceste practici, instanța de apel urmează să dea răspunsuri argumentate în hotărâre asupra motivelor decisive invocate de apelanți, prin prisma criticilor invocate de părți, care în viziunea lor ar putea afecta într-o măsură oarecare legalitatea soluției adoptate la caz.

Din considerentele expuse, se conchide că, în prezenta speță și-au găsit confirmare temeiurile pentru recurs invocate de către recurenți, ceea ce duce la casarea totală a deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs.

7. La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate și a constatării clare a faptelor săvârșite și întrunirea elementelor infracțiunilor incriminate, să dea apreciere probelor prin prisma art. 101 Cod de procedură penală și în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu și de către avocatul Trișnevschi Valentin cu inculpatul, casează total decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2021, în cauza penală în privința lui *Alla Romeo xxxxxxxx* și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **17 decembrie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion